

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Direcția de Poliție mun. Chișinău,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Artur Pavelco împotriva Direcției de Poliție mun. Chișinău și Inspectoratului General al Poliției, cu privire la repararea prejudiciului moral și material,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-89/25
NR PIGD 2-23144141-01-2ra-14022025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central, jud. R. Pascari
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, N. Mămăligă, A. Malîi

27 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Direcția de Poliție mun. Chișinău,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 octombrie 2023, Artur Pavelco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Direcției de Poliție mun. Chișinău și Inspectoratul General al Poliției, cu privire la repararea prejudiciului moral și material.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a menționat că, la 25 septembrie 2019, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, Grigore Gorea a întocmit în privința sa procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04720970, prin care a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzută de art. **** din Codul contravențional, aplicându-i sancțiune sub formă de amendă, în mărime totală de 36 unități convenționale, ceea ce constituie 1800 de lei. Procesul - verbal și decizia de sancționare au fost adoptate în lipsa sa și fără a fi citat în mod legal.

3. Prin hotărârea din 06 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis contestația lui Artur Pavelco și s-au declarat nule procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04720970 și decizia de sancționare, cu încetarea procesului contravențional. Aceasta a devenit irevocabilă la 22 iunie 2022.

4. Reclamantul a indicat că, fără a fi informat despre intentarea procesului contravențional și adoptarea deciziei, Inspectoratul de Poliție Ciocana, aflat în subordinea Direcției Generale mun. Chișinău a pus în executare procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI04720970 din 25 septembrie 2019.

5. Prin încheierea din 08 aprilie 2020 a executorului judecătoresc, Corneliu Vînaga, s-a primit în procedură și s-a intentat procedura de executare a documentului executoriu MAI04720970. În temeiul încheierii din 08 aprilie 2020, s-a aplicat sechestrul pe conturile sale bancare, astfel fiind în imposibilitate să se folosească de mijloacele financiare. Iar, conform certificatului eliberat de către executorul judecătoresc, Comeliu Vînaga se atestă faptul că, a achitat 338 de lei pentru cheltuielile de executare în cadrul unei proceduri de executare, intentată în baza procesului - verbal cu privire la contravenție nr. MAI04720970 din 25 septembrie 2019 lovit de nulitate absolută.

6. Prin bonul de plată seria QL nr. 916351 din 15 aprilie 2021 se atestă că a achitat pentru asistență juridică, acordată de către avocatul Valentin Caisîn suma 1000 de lei pentru pregătirea contestației și participarea în ședințele de judecată de examinare a contestației.

7. Totodată, reclamantul a menționat că, prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, i-au dezechilibrat starea emoțională, i-au fost cauzate suferințe psihice, manifestate prin retrairi sufletești, stări de neliniște, de frustrare și anxietate. Acțiunile ilegale ale organelor de resort au jucat un rol negativ în viața sa, suferind moral și fizic, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu moral considerabil pe care îl estimează la suma de 20 000 de lei.

8. Reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar de la Direcția de Poliție mun. Chișinău și Inspectoratul General al Poliției în beneficiul său cheltuielile de executare în sumă de 338 de lei, cheltuielile de asistență juridică în cadrul procesului contravențional în sumă de 1000 de lei și în cadrul acestui proces în sumă de 1250 de lei și prejudiciu moral în sumă de 2000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 30 ianuarie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Artur Pavelco.

S-a încasat de la Direcția de Poliție mun. Chișinău în beneficiul lui Artur Pavelco suma de 4338 de lei, formată din suma de 1000 de lei cu titlul de prejudiciu material pentru cheltuieli de asistență juridică în cauza contravențională, suma de 338 de lei cu titlu de cheltuieli de executare și 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a respins cererea de chemare în judecată în partea ce depășește suma încasată pentru repararea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Direcția de Poliție mun. Chișinău în beneficiul lui Artur Pavelco suma de 1250 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 16 mai 2024, Direcția de Poliție a mun. Chișinău a depus cerere de apel nemotivată, iar la 16 mai 2024, a depus cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 30 ianuarie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 30 ianuarie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

12. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis ca fiind întemeiată soluția instanței de fond precum că Artur Pavelco are dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale Inspectoratului de Poliție Ciocana, care a încălcat normele procedurale și materiale în timpul procedurii contravenționale, or, în sensul art. 384 din Cod contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

13. Instanța de apel a reținut că, pe parcursul examinării cauzei contravenționale, Artur Pavelco nu a solicitat încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică suportate în sumă de 1000 de lei. Mai mult, reclamantul a achitat executorului judecătoresc Comeliu Vînaș suma de 338 de lei pentru cheltuielile de executare în cadrul procedurii de executare, intentate în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAÎ04720970 din 25 septembrie 2019.

14. Instanța de apel a stabilit că prima instanță întemeiată a admis cerința privind încasarea prejudiciului material, încasând de la Direcția de Poliție mun. Chișinău suma de 1000 de lei, ce constituie cheltuieli suportate pentru asistența juridică în cauza contravențională și suma de 338 de lei, cheltuieli de executare.

15. Instanța de apel a considerat întemeiată concluzia instanței de fond în partea încasării în beneficiul reclamantului/apelantului a prejudiciului moral în sumă de 3 000 de lei, reprezentând o satisfacție echitabilă și suficientă pentru repararea prejudiciului moral cauzat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 14 februarie 2025, Direcția de Poliție a mun. Chișinău a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 30 ianuarie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, în partea admiterii acțiunii, cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

SOLICITAREA RECURENTULUI

31. În motivarea recursului, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept expuse în cererea de apel, invocând că acțiunea a fost îndreptată împotriva pârâtului necorespunzător, or, Direcția de Poliție a mun. Chișinău, fiind subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi de sinestătător subiect în raportul obligațional de răspundere delictuală civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității de administrare și control a poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova, adică Inspectoratului General al Poliției.

33. La 30 mai 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimațiilor copia cererii de recurs depusă de Direcția de Poliție a mun. Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

34. Prin referința din 04 iunie 2025, Inspectoratul General al Poliției a solicitat admiterea cererii de recurs depusă de Direcția de Poliție a mun. Chișinău, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a cererii de chemare în judecată

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

36. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);
a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

37. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„ (1) Recursul este admis dacă:
a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
 - c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
 - d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
 - e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
 - f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- (2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

38. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

- „(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.
- (2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

39. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, la 10 februarie 2025, decizia motivată din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată, prin intermediul poștei electronice, Direcției de Poliție a mun. Chișinău, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 127).

40. Astfel, cererea de recurs depusă de Direcția de poliție a mun. Chișinău, la 14 februarie 2025, se consideră depusă în termenul stabilit de lege.

41. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

42. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la

formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că cererea de recurs depusă de Direcția de Poliție a mun. Chișinău nu conține argumente concrete față de decizia instanței de apel, ci s-a limitat la o simplă exprimare a dezacordului cu soluția pronunțată. Recursul nu îndeplinește condițiile legale de admisibilitate, întrucât nu conține motive de drept și nici temeiuri care să justifice reformarea deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea

oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

51. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

52. Cu referire la argumentul recurenteii potrivit căreia acțiunea ar fi fost înaintată împotriva unui pârât necorespunzător și că ar exista o practică judiciară în acest sens, Completul de judecată reține că hotărârile invocate nu relevă existența unei practici judiciare divergente, or, jurisprudența invocată se referă la alți subiecți de drept și alte entități juridice decât pârâtul din cauza de față.

53. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Direcția de poliție a mun. Chișinău, ca fiind inadmisibil.

54. Ținând cont de cele expuse supra și în temeiul art. 431 alin. (1), alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Direcția de poliție a mun. Chișinău, împotriva deciziei din 13 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni

